

BANKIRENS TESTAMENTE

Av A. M. BARBOUR

(Forts. fr. föreg. s. 7.)

Vad Ralph Mainwaring och hans son hade ett säga erbjöd ingenting av intresse, och mr. Thornton hade blott några ord att säga om sitt tillfälliga sammanträffande med Hobson. Nu återstod blott den kvinnliga delen av saken, och coronern sade:

"Ehuru det knappast är att vänta, att damerna äro i tillfälle meddela några upplysningar, som kunna bringa mer ljus i saken, måste jag dock för formens skull höra ären dem."

Damerna framträdde nu, den ena efter den andra. Ingen av dem visste något, blott miss Carleton, som kom sist, utgjorde i detta fall ett undantag. Hon berättade följande:

"Klockan var nära elva, då jag i sällskap med min kusin Edith Thornton inträdde i mitt rum. Vi kände oss inte trötta och sutto därför och pratade en stund. Min kusin lämnade mig inte förr än vi börde hur mr. Scott, som bor alldeles bredvid oss, kom in på ett rum. Vi sågo då på klockan och funno att hon var en kvart över tolv."

"Märkte ni, min fröken, om mr. Scott lämnade sitt rum under den därpå följande halvtimman?"

"Jag vet alldeles bestämt, att han inte lämnade sitt rum, så länge jag var uppe; jag gick till sängs först några minuter före ett. Andra till dess och så länge jag var vakna hörde jag honom oavbrutet gå fram och tillbaka i sitt rum."

Vid detta vittnesmål slog stämningen genast om till mr. Scotts förmån. Många vänliga blickar riktades nu mot honom, men han gav icke akt på dem.

De församlade började nu tro att förhöret var slut. Men coronern gjorde nu ett tecken åt mr. Whitney, och till alla synnerliga förvåning inträdde portvakten, åtföljd av en lång och mager herre, ur vars likbleka ansikte ett par mörka ögon oroligt spanande sågo sig omkring, under det han med ödmjuka blickar gick fram till bordet.

"Är ni mr. Richard Hobson?" frågade coronern.

"Ja, till er tjänst, min herre", svarade mannen med ett smilande leende och mjuk inställning.

"Om vi äro riktigt underrättade, så har ni varit i visst mån beaktat med den avlidne mr. Mainwaring. Är det så?"

"Ja — i viss mån kan man nog säga, svarade vittnet med betoning på de coronerns ord, som han upprepade. "Jag skulle rent av kunna påstå, att jag kände denne bedervärde man bättre än någon här i landet."

"Huru länge är det sedan ni träffade mr. Mainwaring?"

"Det är fulla tjugotvå år sedan jag senast besökte honom."

"Men ni har under tiden korresponderat med honom?"

"Vittnet ådagalade vid denna fråga inte den minsta översräkning.

"Åh, Vi väskade några brev, medan jag var i England; men sedan jag besötte mig här, har jag inte skrivit till honom längre."

"Ni sade, att ni inte på tjugotvå år besökt mr. Mainwaring; det skall väl betyda så mycket, som att ni inte talat vid honom på denna tid, men ni har väl sett honom ändå. Jag frågar alltså: När såg ni honom senast?"

"Så vitt jag kan minnas var det några gånger på gatan under de senaste två eller tre veckorna."

"Säg mr. Mainwaring er?"

"Om han det gjorde, har han nog inte känt igen mig."

"Här i huset mitt ni honom inte?"

"Nej."

"Vill ni vara god beskriva den man, som var här i förrgår kväll i ert sällskap?"

"Han är av min längd, men fetare och ser bra ut. Vad han har för färg på hår och ögon och så vidare, har jag inte gett akt på."

Förblindande Huvudvärk!

Långa timmar nervspänning, ständig oro, begränsad atmosfär —

Ni kan ej uthärda det — Ni behöver vila. Och medan Ni vilar, lät Chamberlain's Tablets, milda säkra, Toniskt laxativ, ruska upp levern, milda rätta och åstadkomma en naturlig och hälsosam verksamhet hos tarmarna.

Tag en i kväll — och medan Ni sover och vilar, vinner Ni tillbaka välbefinnig styrka och nervenergi.

Enkelt nog, är det inte? Försumma det icke — Huvudvärk är naturens varning.

Begär hos Er apotekare Chamberlain's Tablets, 25c, eller få dem genom posten från F. DOJACEK, 850 Main Street, Winnipeg, Man.

CROUP

"Jag tror icke det finns en mera ängslig tid för föräldrar, än den, då deras barn ha croup. Såvida de icke äro förberedda med Chamberlain's Croup Remedy, måste de vänta på doktorn och lyssna till den kvävande, metalliska hostan samt åskåda, huru deras lille kippar efter andan!

Ni känner till, att den stora faran av Croup är bildandet av falsk slemhinna i struphuvudet, och intill dess att denna drives bort kan ej lindring erhållas och den spasmodiska kvävningen fortfar. Giv Chamberlain's Cough Remedy i rätt på varandra följande doser. Det lossar denna slemhinna och kommer barnet att avlägsna den genom att spy.

Chamberlain's Cough Remedy

är ett absolut säkert och visst medel mot Croup, och om det givas så snart barnet blir hest, eller t. o. m. sedan den croupiga hostan uppträtt hindrar det anfallet. Till salu hos

det allra bästa; och Senne skänkte honom sitt fulla förtroende."

"Nå, för min del", insände Thornton, "gläder jag mig hjärtligt åt den vändning saken tagit. Jag har alltså tyckt om den unge mannen."

"Men inte jag", inföll Ralph vesligt. "I detta fall har jag så mycket rättighet med honom, men jag säger i alla fall, att det är nedrigt att så taga veder och ära av en död man, som han gjorde. Ni må säga vad ni vill, ett sådant bakdantande kan inte ha sin grund annat än i personligt hat."

Thornton såg på sin kusin med halvslutna ögon. "Nånå, Ralph, vi få väl lov att vara årliga. Hugs åskådningsakt ha vi väl aldrig hållit så mycket på. Som man bäddar, får man ligga; det var nog inte alldeles utan skäl som han lämnade England."

"Jag förstår inte, William, hur du kan tala så", brusade Ralph upp. "Jag har ju ändå —"

Coronern och rättskommissionären återträdde nu och avbröt samtalet. Resultatet av förhöret sammanfattades av coronern sålunda:

"Rättskommissionären har funnit, att mr. Hugh Mainwaring ljuvt döden genom ett revolverkast, avlosett av okänd hand."

IX. Bakom kulisserna.

Under livligt samspråkande avlägsnade sig alla, som varit närvarande vid förhöret.

Blott mr. Scott blev stående kvar vid ett av de stora fönstren i hallen, försjunken i djupa tankar. Den mistanken, som kastats på honom, hade visserligen i huvudsak hävts genom miss Carletons vittnesmål, men han visste, att denna mistanke i och med avslöjandet av den hemlighet, på vilken han bar, skulle komma tillbaka, förstärkt genom personligt hat. Visserligen beredde honom denna omständighet icke någon vidare sorg, men han måste alltid räkna med den.

Ljudet av steg, som närmade sig, väckte honom ur hans tankar; han vände sig om och såg framför sig mr. Whitney.

"Åh, mr. Scott, det var just er jag sökte. Jag var rädd, att ni hade med de andra begivt er till staden. Jag tänkte fråga er, om ni — allt eftersom sakerna här gestalta sig — skulle vilja stanna här de närmaste dagarna eller veckorna. Mr. Ralph Mainwaring har antagit mig till sitt ombud i arvsangelägenheten, och då nu testamentet är förstört, torde man ha att förutse vidlyftiga svårigheter, vilkas övervinande kräver lång tid. Ni vet bäst besked om den avlidnes privata papper, och er närvaro skall bli oss till stor lättnad. Om ni vill stanna och hjälpa oss, skulle ni göra själva saken en stor tjänst och därtill förvärva er vår synnerliga tacksägelse."

Scott hade redan för sig själv sökt efter en förvärdning att stanna på Oakhill; erbjudandet kom honom därför mycket väl till pass. Han lät dock ingenting märka, utan svarade helt likgiltigt:

"Ja visst, mr. Whitney, kan jag vara er till någon nytta, vill jag gärna stanna några dagar här."

"Gott. Huru länge det kan komma att röcka, låter sig inte bestämmas; jag fruktar nämligen att vi komma att få en hård strid."

"Ni menar med Mrs. La Grange?"

"Ja — Enligt min åsikt har hon visserligen inte några som helst rättliga anspråk, men vi kunna nog inte så lätt bli av med henne, i synnerhet då hon har den där lagvrängaren Hobson vid sin sida."

"Ni väntar alltså obetingat att vinna processen?"

"Alldeles säkert. Den saken tvivlar jag inte på. Ralph Mainwaring kommer i besittning av arvet, han eller hans son. Nu närmast måste vi få demolen att erkänna de i det förstörda testamentet upptagna bestämmelserna. Lyckas det inte, så kommer arvet naturligtvis att delas mellan Ralph Mainwaring och hans yngre ogifta broder. På det visst kommer i alla fall det hela att tillfalla den arvinge, som i testamentet avsågs, nämligen Hugh Mainwaring."

"Säg mig, mr. Whitney, vad anser ni om Mrs. La Granges historia om det hemliga giftermålet?"

Juristen skakade på huvudet. "Det är rena humbugen! Hon var aldrig lagligt gift med Mainwaring — men förstås, tillade han ivrande, "för er kan jag säga det, Walter är verkligen hans son. Mainwaring har en gång så gott som erkänt det för mig. Emellertid är jag övertygad, att detta inte var den enda kvinnan till den makt, som denna kvinna hade över honom. Vad det egentligen kan ha varit, det har jag aldrig lyckats få reda på. Men såg mig, mr. Scott, vet ni något närmare om det, som förekommer i de där breven, som ni ommånade, och som även Hobson syftade på?"

"Ja."

Juristen såg skarpt på den unge mannen. "Ni kände till det redan innan dessa brev kommo under edra ögon?"

"Ja."

"Nå, jag kunde tänka mig det. Vet ni, mr. Scott, jag skulle vara böjd att anse hela historien för ett grovt svindelförsök av denna äventyrsrika och hennes medhjälpare, om jag inte av ert förhållande i denna sak kommit till den övertygelsen, att ni vet mer om Mr. Mainwaring's föregående än ni hittills sagt."

Om Mr. Whitney med denna indirekta fråga hoppats att locka något ur den unge mannen, såg han sig fullkomligt besviken. Scott kunde icke förmås att överta sin reserverade hållning, han tycktes blott uppmärksamt lyssna till vad juristen sade om alla. Denne fortfor därfor:

"Vad som nu är så må ha kommit till er kännedom, och vad ni så må veta om den dödes förlutna, så tror jag att det skall ligga i ert eget intresse att behålla det för er självt."

Scott, som därtill stött med ansiktet vänt mot fönstret och halvt drömmande hört på, vände sig nu plötsligt mot juristen. En märkbar förändring hade förestgått med honom. Ett sådant uttryck hade mr. Whitney aldrig förut sett i detta ansikte, som nu med ena föreföll honom så märkvärdigt bekant. Det tycktes honom inte längre vara mr. Mainwaring's sekreterare, som stod framför honom och med kallt han i blick och ton sade:

"Jag är er mycket förbunden för det råd, ni givit mig, men jag tror mig själv bäst veta vad som ligger i mitt intresse. Det förefaller mig för öfrigt som ni skulle få fullt upp att göra med att taga hand om mr. Ralph Mainwaring's intressen."

Utän att invända något svar gick han stolt genom verandadörrar ut i det fria.

Whitney stod där ett ögonblick som förstenad. Med en förvånad blick efter den bortgående munnade han: "Verkligen! En sådan oförskämdhet! — Var i all världen har jag sett den förut? Jag tror minnast, att Ralph Mainwaring inte gissat så orätt, då han tror att den där människan är något annat än han ser ut att vara."

Något liknande tänkte också mr. Merrick. Han kom just fram till den stora hallens dörr då Scott följde de sista orden. Under det han gick trappan upp till biblioteket, sade han till sig själv: "Ja, den där Whitney är nog en klok karl, men den unge mannen är honom överlägsen och kommer nog att ge honom mången hård nöt att knäcka. Jag anar, att han kommer att framträda med vad han vet vid en tidpunkt, då de andra minst ana det."

(Forts.)

KAN MAN FABRICERA GULD?

Alkemisternas dröm om "de vises sten", om att kunna omvandla grundämnena i varandra, som redan förut genom de två senaste decenniernas underbara landvinningar inom kemien synta rycka fram från fantasiens fata morgana till verklighetens fasta mark, har i dessa dagar, om man får tro vad som berättas, tagit ett nytt stort steg på den vägen. Huruvida det däremot skall lyckas att uppnå alkemisternas förmåsta mål, att göra guld, må däremot lämnas osagt — för att icke nämna att om så skulle ske och kostnaderna ställa sig lägre än det nuvarande sättet att utvinna den ädla metallen, så skulle guldets därmed mista sin rangplats som värdepåre och bli en vara som alla andra. Vilket icke hindrar att de vetenskapliga uppåttackernas slagruta på dessa marker kan skapa värden som övergå vad alkemisterna och deras gynnare drömt om.

Det kan redan nu betraktas som fastslaget, eller åtminstone som en plausible hypotes, att de förut som minsta beståndsdelar i ett kemiskt grundämne ansedda atomerna icke — som namnet säger äro en odelbar enhet, utan i självet ett helt "soleyatom" i det oändliga lilla. En atom järn, guld eller annat grundämne består, enligt den nya hypotesen, av en central kärna, laddad med positiv elektricitet, kring vilken med oerhörd hastighet rotera oändligt små negativa laddade "elektroner". Skillnaden mellan t. ex. en järnatom och en guldatom består endast i det olika antalet elektroner, som höra till dessamma. Om elektronernas litenhet kan man göra sig ett begrepp, då man hör att de beräknas till miljarddelar av ett miljondels milligram, ytterligare delat med en miljard.

När en atom innehåller ett mycket stort antal elektroner, som delat är med en mycket stor central kärna, så att de som attraktion, på samma gång som oändligt små positivt laddade partiklar också lösgöra sig från densamma. Dessa "atomexplosioner" kan man konstatera hos radium. De negativa elektroner bilda de s. k. beta-strålarna, medan de positiva partiklarna kallas alfa-strålar. Man vet att radium själv utvecklar sig ur ett annat grundämne, uran, vilket förvandlas till radium efter att atomen utslungat tre av dessa minimala projektiler. Efter fem nya explosioner övergår radium till bly.

Dessa märkvärdiga förändringar utgöra ju i och för sig ett bevis för att ett grundämne kan förvandlas till ett annat. Men hittills ha de helt och hållet varit naturens eget verk, där naturligt blott ställt som lakttångare, men icke kunnat göra någon ting till eller från. Vetenskapemännena ha hittills icke känt något medel att vare sig påskynda eller fördröja denna omvandlingsprocess. Här är det nu som Rutherford's senaste experiment kunna anses bilda epok. Det var Rutherford — inom parentes Nobelpristagare i kemi år 1908 för sina radiumundersökningar — som först uppställde den s. k. desintegrationsteorin, d. v. s. att ett kemiskt grundämne kan förvandlas till ett annat. Nu såges han själv ha lämnat det positiva, praktiska beviset för sin teori. För att åstadkomma "atomexplosioner" i en kropp, har han utsett den för det kraftigaste bombardemang som kan tänkas, nämligen av radiums alfa-strålar, vilka ha en hastighet som uppskattas till mellan 1/20 till 1/10 av ljusets, d. v. s. 15,000 till 30,000 kilometer i sekunden. Genom att bombarderade kväve med dessa strålar, skall Rutherford ha lyckats förvandla kvävgas till vätegas och således prak-

Magjukdomar förorsakas av acidity

Omtalar säkert, snabbt botande av acidity-indigestion

R. K. magjukdomar, såsom indigestion, gas, surhet, magvärk och oförmåga att bryta föda äro tredeliga i sin fall av tio en del beror på att en avsveddning av magsäften sker i magsäften, föroresad bildning av gas och acid indigestion. Gas utvecklas genom och föroreskar fullt uppsvämning, brinnande känsla, ibland kind tender magsäften av kalcium, sedan sedan irriterar och inflammationer av delaktiga blåsorna i magsäften. Det beror utslutande på för mycket avsveddning av acid.

För att stoppa eller förbryga denna föroresning av födoämnet i magsäften och neutralisera aciden och göra den skadliga, är en lösning av kalciummagnesium ett gott och effektivt korrekativ av smärta och bär ta gas i ett kvarts glas av vatten, varmt eller kallt, efter måltid eller när gas, surhet eller acid föroresning. Detta gör magsäften och neutraliserar aciden på några minuter och är fullkomligt oskadligt och billigt att använda.

Ett antacid som beredat magnesium, som kan erhållas på alla apotek antingen i pulver eller tabletterform, stärker magsäften så att arbetet utan artificiose hjälp. Magnesium kommer i flera former, så var förmodat om ett efterfråga och taga endast beredat Magnesium som är speciellt berett för dessa ändamål.

Ruthenian Bookellers & Publishing Co., Ltd., 250 Main St., Winnipeg.

tiskt löst problemet om grundämnenas förvandling i varandra.

Då finns det ju ingenting som hindrar oss — åtminstone i teorin — från att göra guld. Vad behövs därtill? Jo, man behöver "bara" från visnematomen lösröcka två av dess alfapartikelar eller från blyatomens två alfapartikelar och en betapartikel, såga de lärde. Det blir dock kanske knivigt nog, och ännu mer tveksamt är om en sådan metod att framställa guld skulle ställa sig ekonomisk. Så att i brådskande behövs man nog så befara någon guldets detronisering med dess vittgående nationalekonomiska följder.

Men drömmen om "de vises sten" har i alla fall på sätt och vis fått utsikter att förverkligas.

Små Tomteberättelser.

Under de långa vinterkvällarna sutto jag och mina syskon lysande på de underliga historier, som vår farmor berättade för oss. Hon sade, att hon hört tomtar somliga nätter.

Jag vill berätta en del av dessa historier. En av dem lyder sålunda:

"En kväll sade min gubbe till mig: "Väck mig i morgon kl. 5, ty jag är mycket trött och vaknar kanske inte av mig själv."

Vi gingo strax därefter till sängs och föllo båda i djup sömn. Klockan slog fem på morgonen och ännu hade vi icke vaknat. Men plötsligt hörde jag, att någon ropade i örat på mig så här: "Maja, klockan är över fem!"

Jag vaknade genast, och mycket riktigt, klockan var några minuter över fem. Min farmor trodde fullt och fast att det var en tomtgubbe som ropat i örat på henne.

Hon berättade också, att en kväll var det några flickor, som varit i hennes hem och dansat. När dessa hade gått, fortfor det likväl att stampa i golvet, och det var tomtarna, sade hon.

En annan berättelse lyder så här: "På den tid, då jag var piga i S. hade jag mycket att göra. Först mjölka kor, så skulle jag ge korna, fåren, grisarna och hönsen, och så hade jag allt som skulle göras inne på min lott. En kväll när jag kom in från låg, trött och utsliten, måste jag gå och lägga mig utan att först som vanligt ha diskat den stora kvällsdiskan. Men när jag vaknade om morgonen, var likväl hela disken diskad. Vem har gjort detta? frågade jag mig."

När kvällen kom, beslöjt jag att åter låta disken stå kvar. Jag gick därpå till sängs, men det var omöjligt för mig att somna.

Jag hade icke legat länge förrän jag hörde någon taga i dörrlåset. Och in genom dörren kommer en liten tomt, han går strax fram och börjar diska. Smart har han gjort allt i ordning. Dörst går han fram till min säng och ser på mig. Därpå avlägsnade han sig.

Jag hade hela tiden legat tyd. Jag såg, att han hade mycket trasiga kläder och beslöjt därför att skaffa honom nya, vilket jag också gjorde. En kväll lade jag fram de nya kläderna och gick därefter och lade mig. Det dröjde icke länge, förrän tomten kom. Han tillade först på de nya kläderna, sedan satte han dem på sig. Därefter strök han sig med händerna över sig själv och sade: "Grann tomte diskar aldrig mera." Sedan gick han, och jag såg honom inte mera."

Varje flaska — uppfyller det löfte, som berör yttersta gränsen av uppriskande. Avkylande, behagligt och hälsosamt. Bevisat genom åratals av populär uppskattning. Begär det äkta genom fulla namnet — tilltänkt uppmaning substitut. THE COCA-COLA CO. WINNIPEG, MAN. Made in Canada. Order a case from your dealer.

Drink Coca-Cola in bottles

Vi Betala Goda Löner

til män och kvinnor, under det de lära sig barberaryrket. Blott några få veckor fordras för att lära sig; goda platser vänta med \$25 upp till \$50 per vecka efter det Ni lärt, eller också skola vi starta Er i Er egen affär. Hundratals svenska män ha lärt barberaryrket i våra colleges och ha nu sina egna barberstugor och pool-rom. Arbeta inte hårt hela Er liv, lär barberaryrket och starta i Er egen affär.

Besök oss eller skriv efter fri katalog.

HEMPHILL TRADE SCHOOL LIMITED
Huvudkontor: 626 Main St., Winnipeg.
(Näst intill Starland teater).
Barbercollege: 220 Pacific Avenue, Winnipeg.
Brancher i Regina, Saskatoon, Edmonton och Calgary.

MÄNO

"LIFVETS HEMLIGHETER"

Boken omhandlar livets hemligheter, äktenskaps, många slags sjukdomar, hettliga avyrdar, dessa följder förbyggande och hur man kan bota sig själv i hemmet, o. s. v., och är i hög grad intressant. Skädes friit i försägligt språk till en lev som på ett poetiskt eller i belysande sin adress till den dåliga läsaren.

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St. Sullas 209-210, Chicago, Ill.

VI ÄRO BEREDDA

Att giva Eder de bästa möbler, tillverkade av de bästa fabriker i Canada till de mest resonabla priser. Giv oss några få minuter av edert tid, då ni är nere i staden.

OVER-LAND HOUSE FURNISHING CO.
580 MAIN STREET, HÖRNET AV ALEXANDER AVE.